

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-249/16

**Saale Kareda
przeciwko
Stefanowi Benkö**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof)

Odesłanie prejudycjalne – Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Artykuł 7 pkt 1 – Pojęcia „spraw dotyczących umowy” i „umowy o świadczenie usług” – Powództwo w przedmiocie roszczenia regresowego pomiędzy dłużnikami solidarnymi z tytułu umowy kredytu – Ustalenie miejsca wykonania umowy kredytu

Streszczenie – wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 czerwca 2017 r.

1. *Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych – Rozporządzenie nr 1215/2012 – Pojęcie umowy lub roszczenia wynikającego z umowy – Powództwo w przedmiocie roszczenia regresowego pomiędzy dłużnikami solidarnymi z tytułu umowy kredytu – Włączenie*

(rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1215/2012, art. 7 pkt 1)

2. *Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych – Rozporządzenie nr 1215/2012 – Jurysdykcja szczególna – Jurysdykcja w sprawach dotyczących umów lub roszczeń wynikających z umów w rozumieniu art. 7 pkt 1 lit. b) – Świadczenie usług – Pojęcie – Umowa kredytu zawarta między instytucją kredytową a dwojgiem dłużników solidarnych – Włączenie*

[rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1215/2012, art. 7 pkt 1 lit. b) tiret drugie]

3. *Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych – Rozporządzenie nr 1215/2012 – Jurysdykcja szczególna – Jurysdykcja w sprawach dotyczących umów lub roszczeń wynikających z umów w rozumieniu art. 7 pkt 1 lit. b) – Ustalenie miejsca wykonania zobowiązania umownego – Umowa kredytu zawarta między instytucją kredytową a dwojgiem dłużników solidarnych – Miejsce siedziby tej instytucji – Miejsce to określające także szczególną właściwość do rozpoznania powództwa w przedmiocie roszczenia regresowego wytoczonego przez jednego z dłużników solidarnych wobec drugiego*

[rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1215/2012, art. 7 pkt 1 lit. b) tiret drugie]

1. Artykuł 7 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że powództwo w przedmiocie

roszczenia regresowego, wytoczone przez jednego z dłużników solidarnych z tytułu umowy kredytu przeciwko drugiemu z nich, należy do zakresu pojęcia „sprawy dotyczącej umowy” w rozumieniu przywołanego przepisu.

(zob. pkt 33; pkt 1 sentencji)

2. Artykuł 7 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że umowę kredytu, taką jak stanowiąca przedmiot sporu w postępowaniu głównym, zawartą między instytucją kredytową a dwojgiem dłużników solidarnych, należy uznać za „umowę o świadczenie usług” w rozumieniu przywołanego przepisu.

Zgodnie z definicją sformułowaną już przez Trybunał w orzecznictwie pojęcie „usług” w rozumieniu art. 5 pkt 1 lit. b) rozporządzenia nr 44/2001, którego brzmienie jest identyczne z art. 7 pkt 1 lit. b) rozporządzenia nr 1215/2012, oznacza co najmniej, że strona, która je świadczy, wykonuje odpłatnie określoną czynność (zob. podobnie wyrok z dnia 14 lipca 2016 r., Granarolo, C-196/15, EU:C:2016:559, pkt 37 i przytoczone tam orzecznictwo).

Jak podniósł rzecznik generalny w pkt 40 opinii, w przypadku umowy kredytu zawartej między instytucją kredytową a kredytobiorcą świadczenie usługi polega na oddaniu przez ową instytucję do dyspozycji kredytobiorcy określonej kwoty, za wynagrodzeniem opłacanym przez kredytobiorcę, zwykle w formie odsetek.

W związku z tym należy uznać, że taka umowa kredytu to „umowa o świadczenie usług” w rozumieniu art. 7 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia nr 1215/2012.

(zob. pkt 35–38; pkt 2 sentencji)

3. Artykuł 7 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy instytucja kredytowa przyzna kredyt dwojgu dłużnikom solidarnym, „miejszem w państwie członkowskim, w którym usługi zgodnie z umową były świadczone albo miały być świadczone” w rozumieniu przywołanego przepisu jest – o ile strony nie uzgodniły inaczej – miejsce siedziby owej instytucji, i to również dla celów ustalenia właściwości miejscowej sądu mającego rozpoznać powództwo w przedmiocie roszczenia regresowego wytoczone przez jednego z dłużników solidarnych wobec drugiego.

(zob. pkt 46; pkt 3 sentencji)